

VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJĒTIES!

LENINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Rajons
dienu ritumā

Izvirza A. Čepāna kandidatūru

Pagājušajā nedēļā rajonā sākas un šonedēļ turpinās sapulces, kurās darba kolektīvi izvirza tautas deputāta kandidātus atkārtotām vēlēšanām 709. Daugavpils teritoriālajā vēlēšanu apgabalā.

Līdz šim visu darba kolektīvu, kurās sapulces jau notikušas, domas ir bijušas vienprātīgas — par PSRS tautas deputāta kandidātu izvirzīts Latvijas PSR Ministru Padomes priekšsēdētāja vietnieks Alfrēds Čepānis, kurš piecus gadus strādājis par partijas Preiļu rajona komitejas pirmo sekretāru, bet pēc tam līdz iecelšanai republikas Ministru Padomes priekšsēdētāja vietnieka amatā bija partijas Līepājas rajona komitejas pirmais sekretārs.

Alfrēdu Čepāni par PSRS tautas deputāta kandidātu 709. Daugavpils teritoriālajā vēlēšanu apgabalā jau izvirzījuši Leņina kolhoza, kolhozu «Dzintars» un «Sarkanā ausma», Kirova kolhoza, Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas un koksnes konstrukciju rūpnīcas darba kolektīvi, partijas rajona komitejas, rajona izpildkomitejas un agrorūpniecības apvienības «Preiļi» darbinieki.

P. STRAUS

Atbalstām lēmumu par valsts valodu

Kolhoza «Rožupe» pirmā ražošanas iecirkņa komunisti atklātā partijas sapulcē apsprieda likumprojektu par valodām.

Komunistu domas bija vienotas: atbalstīt republikas Augstākās Padomes lēmumu par valsts valodas statusa piešķiršanu latviešu valodai un priekšlikumus par tās praktisku ieviešanu republikas teritorijā kā pareizus un atbilstošus pārbūves procesam. Tika izteikta prasība ieviest likumu visā republikas teritorijā vienlaikus, arī Latgales rajonos.

Komunisti un klātesošie kolhozieki nosodīja Interfrontes 23. un 25. februārī Rīgā organizētos mītiņus, rezolūciju un lozungus. Minētie Interfrontes pasākumi pilnīgi atbilst stalinisma un stagnācijas perioda politikai un virzīti uz tālāku starptautisko attiecību saasināšanos republikā, uz pārbūves procesa bremsēšanu.

Ražošanas iecirkņa partijas pirmorganizācijas birojs saņēma komunistu un klātesošo kolhozieku konkrētu uzdevumu — veikt sistemātisku darbu ražošanas iecirkņa kolektīvos, izskaidrot republikas Augstākās Padomes lēmuma nozīmi latviešu nācijas un valodas saglabāšanā un attīstībā, tālāk tautu draudzības nostiprināšanā.

K. NEICGALIS,
iecirkņa partijas pirmorganizācijas biroja loceklis

Lauku darbi izvērsas

Kirova kolhozā pabeigta ziemāju virsmēlošana. 600 hektāru rudzu un kviešu saņēmuši nepieciešamo slāpekļa devu.

Saimniecībai ir savs līdlauks, taču lidmašīnu ziemāju virsmēlošanā šopavasār pielietot nevarējās. Laika apstākļi ļāva strādāt ar pie traktoriem piekabnātajiem RUMiēm.

Zemes paraugi no ziemāju laukiem bija aizvesti uz analīzi republikāniskajā ķīmiskajā laboratorijā, kur noteica slāpekļa vajadzību katram tīrumam. Tādējādi minerālmēsli tika izlietoti stingri pēc normas.

Pirmoreiz kolhozā nokultivēti jau 100 hektāru augsnes. 40 hektāros dots kālija un fosfora mēslējums. Šajās dienās sāksies sēja.

J. AIZKALNS

● Iznāk kopš 1950. gada 29. marta

Nr. 43 (5892)

● Otrdien, 1989. gada 11. aprīlī

● Maksā 3 kap.

● «Lauktechnikas» rajona apvienības kolektīvs sekmīgi īsteno ražošanas uzdevumus. Godam paveikts pirmā ceturksņa plāns.

Šis gads apvienībā ienesis izmaiņas. Gan darba organizācijā, gan ražošanas procesā. Apvienība agrāk remontēja «Belarusj» tipa traktorus, bet tagad specializētas darbnīcas tiek pārprofilētas šo traktoru mezglu remontēšanai un metālizstrādājumu ražošanai. Te uzstāda mehāniskos un automātiskos darbgaldus.

Arvien sarežģītāku produkciju izgatavo nestandarta iekārtu cehā. Piemēram, patlaban elektrometinātāju posms (I. Ivanovs, M. Sokolovs un A. Pastars) izpilda ražošanas apvienības «Ražība» pasūtījumu — izgatavo zemes sūcēju spropela ieguvei.

ATTELOS: specializētajās darbnīcās presēšanas automātu uzstāda atslēdznieks N. Zinovjevs; metinātāji M. Sokolovs un A. Pastars ar ceha priekšnieku I. Tarasovu apspriež kārtējo darba uzdevumu.

J. SILICKA foto

Vēl pusotra miliona rubļu

antikorozijas aizsargāšanas iecirkni un mazgājamā keramzītbetona bloku poligonu.

Ja ņem vērā to, ka objektu rasējumi un tāmes mums bija jāsaņem līdz pagājušā gada 1. jūnijam, tad kļūst skaidrs, kāpēc nevarējām izstrādāt savu darba programmu pat līdz šī gada sākumam.

Kādas tam var būt sekas? Protams, sarežģījumā ar piegādēm. Jo pieteikumus vajadzēja iesniegt ne vēlāk par pagājušā gada septembri. Mēs to varējām izdarīt tikai šī gada februārī. Tāpēc iespējams, ka tagad mūsu organizācijas apgāde ar materiāliem notiks pēc tā dēvētā pārpalikuma principa.

— Tātad iznāk, ka pašiem izvēlēties objektus — tā nav reāla iecere?

— Principā — jā. Kaut gan šogad mums pirmo reizi tika dota zināma brīvība, proti — līdztekus valsts pasūtījumā iekļautajiem objektiem mums tika norādīti arī citi pasūtījumi. Darbu apjoms gan nav liels — 203 tūkstoši rubļu, bet arī no tā savs labums — skolu izremontēsim, jumtu salabosim...

— Tas nav slikti, bet kādi tomēr ir jūsu galvenie plāni, tā teikt, maksimālā programma?

— Celtniecības un montāžas darbu kopējais apjoms ir 5,3 miljoni rubļu (par pusotra miliona rubļu vairāk nekā pagājušajā gadā). Tajā skaitā pašu spēkiem jāapgūst 3,8 miljoni rubļu

liels darbu apjoms. Tā ir tāda programma, kura mūsu PMK ierindo apvienības «Laukceltnieks» celtniecības organizāciju pirmajā grupā.

— Lasītājus pirmām kārtām interesē, ko Līvānu pārvietojamā mehanizētā kolonna būvēs mūsu rajonā?

Intervija Jaunceltnes — 89

— Augustā nodosim ekspluatācijā skolu kolhozā «Zelta vārpa». Ja, protams, tiks piegādāta iekārta katlu mājai. Pilnībā neesam saņēmuši dzelzsbetonu. Nav izlemts jautājums par dzelzsbetonu kolhoza «Dubna» kantora un kluba celšanai. Neritmiski tiek komplektētas iekārtas projektēšanas un mājbuves tresta sagatavju ceham. Tāpēc nevaram noslēgt līgumus ar darbu līdzuzņēmējorganizācijām. To pašu var teikt arī par Līvānu eksperimentālās biokīmiskās rūpnīcas kanalizācijas kolektoru — nav ziņu par nepieciešamā diametra cauruļu fondiem. Bez tam šogad plānojam nodot piecdesmit dzīvokļu māju Līvānos un samontēt 10 Līvānu mājiņas Rožupē.

Šogad jāiesāk būvēt trīsdesmit sešu dzīvokļu māju par Iekšlietu ministrijas līdzekļiem, dārkopības un biškopības veikalus, Līvānu eksperimentālās

biokīmiskās rūpnīcas dzīvojamā māju ar veikalus, sakaru nodaļu (visi objekti Līvānos).

— Tagad dažos vārdos par to, kas līvāniešiem ir jo sevišķi sāpējais un kas, atkarīgi vai ne, atkarīgi no jums, nevar kļūt par realitāti. Ar to es domāju katlu mājas un attīrīšanas iekārtu paplašināšanu, izpildkomitejas dzīvojamā māju, bērnodāru, Slavas skvēru.

— Sākšu pēc kārtas. Attīrīšanas iekārtu rekonstrukcija praktiski jau notiek, kaut gan strādājam bez dokumentācijas. Šī iemesla dēļ plānā nav iekļauta katlu māja.

Par dzīvojamā māju un bērnodāru. Jautājums par to celtniecību tika lemts ne jau Līvānu PMK līmenī, un nav panākts tā pozitīvs risinājums. Varu tikai piebilst: dzīvojamā namu celtniecība pilsētā jau sen ierobežota visiem zināmu iemeslu dēļ. Ja runājam par bērnodāru ar 275 vietām, tad es stipri šaubos, vai pilsētā nepieciešams vēl viens «gigants». Prātīgāk būtu uzcelt piebūvi skolai, lai tur varētu atklāt tā dēvētās nulles klases.

Par Slavas skvēru. Kamēr izpildkomiteja nepieņems viennozīmīgu lēmumu, runas par darbu turpināšanas mērķtiecību var ielgt līdz bezgalībai. Mēs varam arī pagaidīt.

— Paldies par sarunu! Un — sekmīgi apgūt pusotra miliona rubļu lielo darbu papildapjomu! Intervēja I. KOROĻOVA

- VARBŪT TAS liksies
- divaini, ka par Līvānu
- pārvietojamās mehanizētās
- kolonnas, galvenās celtniecības
- organizācijas Līvānos,
- gada programmu runājam
- tagad, kad pagājis 1. ce-
- turksnis. Bet nesteidzieties
- vainot avīzī neoperatīvitātē:
- galīgi sastādīt savu plānu
- celtnieki varēja tikai marta
- sākumā, kad jau pilnā gaitā
- bija jāveic jaunās celtniecības
- sagatavošanas darbi. Tāpēc
- pirmais jautājums, kuru uz-
- devu Līvānu pārvietojamās
- mehanizētās kolonnas gal-
- venajam inženierim I. NI-
- LOVAM, bija sāds:

— Ar ko ir izskaidrojama aizkavēšanās un kā tas var ietekmēt būvdarbu veiksmaus?

— Vēlreiz atgādināšu: mūsu organizācija izveidota, lai būvētu savus, tas ir — apvienības «Laukceltnieks», objektus. Tāpēc mēs pilnībā esam atkarīgi no apvienības pieprasījuma. Bet tur rodas ideja celt Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta ķieģeļu ceham piebūvi. Un kombināta direkcija uzstāj, lai objektu mēs nodotu jau nākamajā gadā. Lai gan patlaban vēl nav pat nevienas rasējumu lapas. Protams, mums bija tiesības atteikties no tāda objekta, to arī centāmies darīt. Kā parasti, sākās debātes. Tieši šīs apstākļi arī aizkavēja būvdarbu programmas izstrādi šim gadam.

Līdz galam nav izlemti jautājumi arī par citiem Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta objektiem. Piemēram, par

**Rajona
skolu ikdiena**

Jaunākajās klasēs kā mācību stundās, tā ārpusklases rīkotojos pasākumos tiek akcentēta estētiskā, tikumiskā, fiziskā un darbautzināšana. Tā radām elementāru priekšstatu par skaisto dabā, cilvēku rīcībā, mākslā. Mācām uzvert dabas skaistumu, veicinām darba estētiskas sākotnējo izpratni. Latviešu tautas kultūras, garīguma, strādīguma, dabas uztveres pirmais avots ir tautas mutvārdu daiļrade, kuras vispārējais pacēlums izraisa daudz jaūtājumu arī bērnu audzināšanā.

A. Upīts ir teicis, ka folkloras milzīgie krājumi ir kā dārgakmeņu glabātuves, kur katrs var izvēlēties savam raksturam, vecumam, mākslas izpratnei un savai acumirkļa sajūtai pieskanīgu pērli. So pērli jāprot atrast. Kā palīdzēt bērnam? Mācīt no galvas runāt tautas dziesmas? Kad to mācīt? Kā apgūt gadsimtu mantojumu?

Tautas dziesmās ir latviešu folkloras nozīmīgākā daļa. Dziesmas palīdz izprast, ko nozīmē būt labam, izpalīdzīgām, kāda ir darba loma cilvēka dzīvē. Mīlas un tuvas ir bērnam tautas dziesmas par darbu. Tās palīdz pakāpeniski izprast darba lomu cilvēka dzīvē. Rodas vēlšanās un prasme palīdzēt pieaugušajiem veikt jebkuru darbu.

Lai pamatīgāk iepazītu, kāda ir bērnu attieksme pret folkloru, kā viņi izprot tautas dziesmu

saturu, marta nogalē rajonā bija noorganizēts izteiksmīgās runas konkurss «Mazs bij' tēva novadiņš». Konkurss no rajona skolām piedalījās 35 otro un 44 trešo klašu skolēni.

Skaisti, izjusti, emocionāli skandēja savas iemīlotās tautas dziesmas sekojoši otro klašu skolēni: Līga Baltmane, Ansis Stāls, Dace Rubula (Līvāni), Maija Muzikante, Artis Ručs, Dace Zarāne, Indra Paegle, Kristīne Mūrniece, Raitis Skutelis (Preiļi), Iveta Grigule (Aglona), Iveta Smukša (Riebiņi), Ilze Pintāne (Rudzēti), Kristīne Svarce (Aizkalne), Inese Ancāne (Rožupe), Kristīne Opolā (Sīlukalns), Maruta Vaivode (Sutri), Iveta Kalva (Rušona).

Konkursa dalībnieki rādīja savu lasītprasmes māku arī sveša teksta lasīšanā.

Mēs apzināmies, ka cilvēks nevar dzīvot bez maizes, un dziesma ir tautas gara maize. Arī bez dziesmas cilvēks nevar dzīvot. Dziesma ir jādzied. Dziedāšanu nevar aizstāt ne tranzistora, ne magnetofona klausīšanās. Visā pasaulē aprīno mūsu tautas dziesmu milzīgo bagātību.

Ar pacilātu garastāvokli visi klātesošie klausījās tautas dziesmu skanējumu trešo klašu zēnu un meiteņu izpildījumā. Komīšai bija nopietni jāpieiet galīgajam izvērtējumam, jo labs bija gandrīz visu dalībnieku sniegums. No visa dzirdētā varē-

ja nojaust, ka lielu darbu sagatavošanas posmā bija ieguldījuši paši skolēni, skolotāji un vecāki.

Sevišķu komisijas atzinību izpelnījās: Aija Siliņa, Laura Skimele, Zane Pabērze, Raivis Anspaks, Lilita Jonāne, Gita Korotkina, Jānis Auzāns, Marika Jefimova (Līvāni), Rasma Gertmane, Zane Ivanova, Ilze Pastore, Līga Sondore, Inga Surgunte (Preiļi), Jānis Bergmanis (Riebiņi), Inga Rjaboškapova, Jānis Zverbulis (Rudzēti), Lauris Lozda (Vārkava), Arnita Znotiņa (Dravnieki), Inese Kupre (Galēni), Aiga un Sanda Leonovas (Jersika), Kristīne Karčevska (Niedri), Baiba Baško, Evita Trūpa, Liene Vaivode (Rožupe), Vineta Bernāne, Ieva Opule (Sīlukalns), Alla Vasiļevska (Sutri), Laine Pranevska (Vanagi).

Minētie konkursa dalībnieki ar savu estētisko izpildījumu vērsa skatienu no tagadnes uz nākotni, slavināja darba tikumu, kas dara cilvēku daiļu. Bērnos ir radies secinājums, ka folkloras vērtīgākā daļa ir tautas dziesmas.

Turēsim tās godā, lai to pietiktu kā mūsu ikviena mūžinam, tā vēl jo vairāk — visas tautas mūžam.

A. VILCANE,
Preiļu 1. vidusskolas skolotāja

Bez dziesmas nedzīvot

Medaļas veterāniem

Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidijs ar medaļu «Darba veterāns» apbalvojis:

AGROFIRMAS «SARKANAIS OKTOBRIS»

kolhozniekus Izidoru Viborno, Annu Giluci — Brici, Grigoriju Isajevu, Fjodoru Krasnoperovu, Zinaīdu Meluškāni, Dmitriju Piskunovu, Jevgeņiju Sivcovu, Iju Tolstopjatovu, Mihailu Tolstopjatovu, Teklu Tuču, Leontiju Cvetkovu, Bronislavu Urču.

DZERZINSKA KOLHOZA

kolhozniekus Antonu Bricu, Jāni Bricu, Leonardu Broku, Antonu Gribustu, Antonu Ivdrī, Antonu Pastaru, Pēteri Strodu, Jāni Utinānu, Antonu Uģaini, Aloizu Vjaksi.

BOVMATERIAĻU UN KONSTRUKCIJU KOMBINĀTA

apkopēju Serafimu Bukovsku, inspektori Leongiju Izotenko, Šoferi Imantu Kalvānu, sekretāri mašīnrakstītāju Mariju Morkunas, tehniķi Valentīnu Stivriņu, noliktavas pārziņi Vladislavu Jubeli, strādniekus Antonu Voīno, Gunāru Kokinu, Kazimiru Krapānu, Viktoru Kuzminu, Lušu Leonoviču, Vitāliju Novoseļu, Valentīnu Olsnu, Ferdinandu Roščevski, Jāni Strodu, Adamu Utānu, Albīnu Cibulski, Jekaterinu Cikalovu, Antonu Cipānu, Sergeju Strauhu, Annu Jubeli.

PATERĒTAJU BIEDRĪBU SAVIENĪBAS

sagādnieci Alīnu Ancverīņu, sagādes un ražošanas apvienības direktori Mariju Bruzguļi, galvenā grāmatveža vietnieci Lūbovu Nikitīnu, meistāri Valentīnu Strodi, vecāko inspektori Tamāru Horkovu, strādniekus Mariju Rumpi un Vladimiru Saģeginu.

AGLONAS PADOMJU SAIMNIECĪBAS

strādniekus Bonifāciju Daukštu, Jāni Livdānu, Viktoru Podskočiņu, Kirīlu Podskočiņu, grāmatvedi Leontīnu Tulišu, galveno zootehniķi Lidiju Tumovu, strādnieku Eduardu Cauni.

SALENIEKU PANSIONĀTĀ

strādnieku Jāni Uķinu.

Jautājumi un atbildes

Preiļu rajona tautu konferences laikā tās prezidijam tika iesniegti vairāki jautājumi, uz kuriem toreiz palika neatbildēti. Publicējam šos jautājumus un amatpersonu atbildes uz tiem.

Jautājums: Bija nolemts dzelzsbetona rūpnīcu Līvānos nebūvēt. Ienākušas ziņas, ka lēmums atcelts un būvniecība notiks. Vai tā ir taisnība?

23606, inspektora — 8-254-20129.

Jautājums. Kāpēc pirmās grupas invalīdiem (redzes) nav atvieglotumu produktu iegāde?

J. Vucēns, rajona izpildkomitejas priekšsēdētājs. Vispirms gribu pateikt, ka nav bijis lēmuma par dzelzsbetona rūpnīcas būvniecību Līvānos. Tādā veidā nav nekādas vajadzības NEESOS lēmumu atcelt. Republikā vispār nav izskatīts jautājums par minētās rūpnīcas celtniecību, nemaz nerunājot par vietu, kur to būvēt.

I. Mihailova, rajona izpildkomitejas sociālās nodrošināšanas nodaļas vadītāja. No pirmās grupas invalīdiem iepirkties pasūtījumu veikalā ir tiesības tikai tiem, kas ir vientuļi. Iznēmuma gadījumā var iekļaut sarakstā produktu saņemšanai tikai ar izpildkomitejas lēmumu.

Jautājums. Cik attīrīšanas iekārtu 1988. gadā pārbaudījusi sanitāri epidemioloģiskā stacija un kuras konkrēti?

Jautājums. Kafijas fondā palielināti, bet kur tie paliek? Kā būs ar kafiju turpmāk?

V. Miņins, rajona sanitārais ārsts. Attīrīšanas iekārtu pārbaude ir Daugavpils zonālās ūdeņu aizsardzības valsts inspekcijas pārziņa. Kopš pagājušā gada tā ietilpst Valsts dabas aizsardzības komitejas sastāvā. Preiļu rajona kurators ir vecākais inspektors V. Kirejs. Priekšnieka tālrunis — 8-254-

F. Jekimovs, rajona izpildkomitejas plānu komisijas priekšsēdētāja vietnieks. 1988. gadā mūsu rajonam bija iedalītas 3,7 tonnas šķīstošās kafijas, bet šim gadam — 5,6 tonnas jeb gandrīz divas reizes vairāk. Tās sadalītas šādi: 1,7 tonnas — sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumiem, 3,9 tonnas — tirdzniecībai. Šim gadam iedalītas arī 18,5 tonnas dabiskās kafijas jeb trīs reizes vairāk nekā 1988. gadā.

Guvām daudz jaunu iespaidu

Vienā no sporta dienām Aglonas vidusskolā notika pārgājiens. Skolas klašu kolektīvi devās uz lauksaimniecības mehanizatoru kalvi Jaunaglonā. Te vairāki mūsu bijušie audzēkņi apgūt plaša profila traktorista mašīnista, autovadītāja, remontatslēdznieka un citas profesijas. Skolā ir mūsdienīgi mācību kabineti, jaunākā tehnika, ir ko redzēt, bet noslēgumā — vieta, kur runā pagātne.

Mūsu priekšā stāv skolas muzeja vadītāja — bibliotekāre Irēna Ancāne. Viņa, neviena nemudināta, ar dziļu ieinteresētību un notikumu izpratni savākusi daudzus vēsturiskus materiālus par Aglonas novadu, savu skolu, Preiļu rajonu. Ekspozīti izvietoti divās telpās. Lielajā zālē atrodas materiāli par skolas vēsturi, skolas attīstību, bet «Partizānu zemnicā» sakopoti materiāli un kauju relikvijas par apkārtnes varoņo pagātni.

Sēžam plašajā telpā. «Senlotais sapnis nu ir piepildījies», saka Irēna Ancāne, «katrs ekspozīcijā ir ieguvjis pienācīgu vietu». Uz sienām izvietota senlatviešu dzīves un darbības gleznu panorāma, kas noslēdzas ar mūsdienām. Stendi skolas vēstures zālē stāsta par periodu, sākot ar 1859. gadu. Tanis laikos Jaunaglonu sauca par Kamencu. Šis nosaukums bija cēlies no akmeņa, kas ir skolas parkā. Kamencā 1859. gadā apmetās polu muļžnieki Reuti un saimniekoja līdz 1913. gadam (pēdējais no Reutu dinastijas izbrauca uz Franciju 1913. gadā). Vēlāk muļžas zeme un ēkas nonāca katoļu garīdzniecības pārziņā. Te bija Jaunaglonas sieviešu klostēris. 1927. gadā pie klostera nodibināja Jaunaglonas sieviešu ģimnāziju. Dibinātāja — Vilhelmina Koha (te viņu sauca par māsu Olgu). 1936. gada vasarā Jaunaglonā sāka darboties trūcīgo un bāreņu bērnu kolonija, ko atvēra katoļu sieviešu centrālā biedrība.

Materiāli muzeja vitrīnās stāsta par progresīvā baznīckunga Aloiza Broka darbu Jaunaglonā.

Nākošie stendi atspoguļo to, kā 1940. gada decembrī tika dibināta Aglonas lauksaimniecības mehanizācijas skola, stāsta par skolas pirmo komjaunatnes sekretāri M. Griguli, par pirmo tehniku skolā, pirmajām demonstrācijām Aglonā un pirmajiem mehanizācijas skolas absolventiem: A. Jonānu, V. Putāni, J. Ivanovu un citiem, seko viņu atmiņu pieraksti.

Citos stendos apkopoti materiāli par skolas atjaunošanu pēc

kara, jo, vāciešiem atkāpjoties, mehanizācijas skolas ēka tika sagrauta un ģimnāzijas ēka nodedzināta.

Plašs materiālu klāsts ir par darbu skolā 1950. — 1960. gados. 1954. gadā sākās jauno zemju apgušana Kazahijas PSR. Skolas audzēkņi brauca uz turieni praksē. Vitrīnās un stendi stāsta par viņu paveikto darbu, dzīvi plašajās stepēs. Goda raksti, krūšu nozīmes, Vimpeļi, kas atvests no Karagandas apgabala par raženu darbu. Ar 1973. gadu skola mehanizatorus sāk gatavot ar vidējo izglītību. Vairāki skolas absolventi: E. Znotiņš, D. Subņikovs, K. Aizupietis — Pauniņš, J. Cveks un citi par labu darbu ir apbalvoti ar PSRS ordeņiem un medaļām.

Tālāk seko stendi par skolas darbiniekiem, kuri veltījuši mehanizatoru kadru kalvei 25 — 45 darba gadus, materiāli par skolas darbiniekiem — kara veterāniem: V. Smirnovu, V. Solovjovu, B. Staškeviču, A. Larioņovu, P. Kalvānu, A. Kudīnu, V. Reutu un citiem. Noformēti desmiti albumu ar fotogrāfijām par skolas dzīvi. Vitrīnās audzēkņu rokām gatavotie suvenīri, kurus viņi atstāj skolai žetonu vakaros.

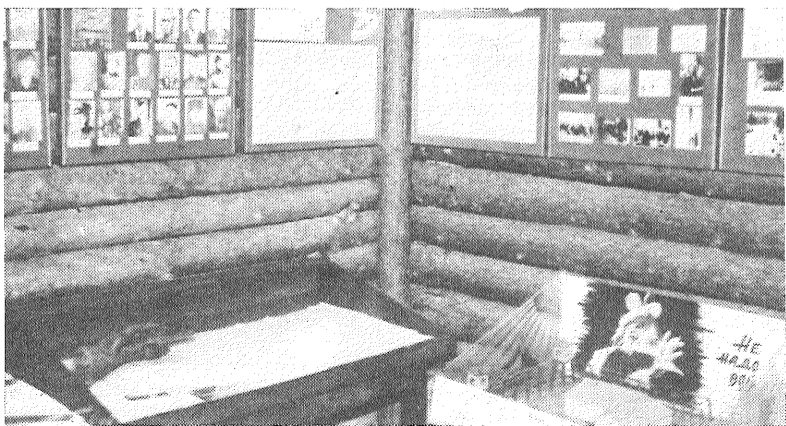
«Maizes stūrītis» sevī apkopo senču darba rīkus: sprigulīti, sīrpi, piestu, roku dzirnavas, lūku vīzes, ligavu pūra lādi, vērpjamo ratiņu un citu. Telpas pretējā sienā uzmanību piesaista īpatnējas durvis, apšūtas ar garreniski šķētiem, nemizotiem priežkoka baļķiem. Pārkapjam sliekšni, un esam — partizānu zemnicā. Priežu baļķu sienas un griesti, pustumsa. Te skolas audzēkņiem notiek virišķības stundas. Apkopotie materiāli par partizānu kustību. Izgaismots Caņu koncentrācijas nometnes makets, vitrīnā — sarūsējuši nāves nesēji — ieroči.

Partizānu zemnicā stendi par Aglonas atbrīvošanu, kritušo karavīru fotogrāfijas, makets «Mums nevajag karu», stends par J. Matisāna partizānu vienību, pagrīdnieku un ciema teritorijā dzīvojošo kara dalībnieku fotogrāfijas un apraksti. Stendi par Aglonas komjauniešiem — pagrīdniekiem S. Lubānu, J. Staševu.

Daudz ir ko stāstīt Irēnai Ancānei. Uz audzēkņu jautājumu: druscīņ par skolas direktoru, dzirdējām sekojošo: «Mūsu pašreizējais direktors Nikolajs Leonovs pēc savāktajām ziņām skolas vēsturi ir 21. Viņa 6. gadu vadīšanas laikā skolā ir uzceltas 15 Līvānu mājas, 18 dzīvokļu māja, jauns laboratoriju un skolas mācību korpus, izremontēta vecā kopmītne un vecā skolas ēka, iekārtots bērnu darzs. Pasaikā ceļ 28 dzīvokļu māju, autoservisu, garāžas. Nākamajā piecgadē ielānāts jauns kopmītņu korpus, katlu māja ar lielāku jaudu, veikals. Audzēkņiem ir kafejnīca, sporta komplekss, kinolekārta, mototrāse, sporta motocikli, kartingi. Ar viņa atbalstu tika iekārtots arī skolas muzejs. Sogad neklātienē Nikolajs Leonovs absolvē LLA. Grūti? Nav viegli, bet enerģiskais direktors paspēj visu: darbu apvienot ar mācībām.»

Uz jautājumu: «Kur tad laime slēpjas?» atbild Irēna Ancāne: «Pirmkārt, man līdzās vienmēr ir bijuši rosinoši cilvēki. Tad taču nevari palikt vienaldzīgs, ja apkārt viss virpuļo — darbs, nomaļa darbu, pasākums pasākumu. Un tā no gada gadā. Otrkārt, risinot jautājumus, kas skar muzeja un bibliotēkas darbu, nekad nav nācies dzirdēt atteikumu.»

L. KOŅECNIJA,
Aglonas vidusskolas skolotāja

ATELĀ: partizānu zemnicā mehanizācijas skolas muzejā.

PREIĻU RAJONA KARA KOMISĀRA PAVĒLE Nr. 64

1989. g. 3. aprīlī

Preiļu pilsētā

Pamatojoties uz PSRS Likumu «Par vispārējo karaklausību», laikā no 1989. gada 17. aprīļa līdz 30. jūnijam, tiek paziņots 1971. gadā dzimušo pilsoņu iesaukums aktīvā karadienestā.

1. §

Iesaukšanai padoti 1971. gadā dzimušie pilsoņi, kuriem līdz 1989. gada 17. aprīlim izpildījušies 18 gadi, un pilsoņi iesaukuma vecumā, kuriem beidzies iesaukuma atlikšanas termiņš.

2. §

Iesaukšanas punktā ierasties pēc adreses: Preiļi, 1. Maija ielā 7, dienā un stundā, kas norādīta personālā pavēstē. Iesaucamiem, kuri kaut kāda iemesla dēļ nav saņēmuši pavēsti, jāierodas rajona kara komisariātā 1989. gada 26. aprīlī.

3. §

Ierodoties iesaukšanas punktā, iesaucamiem jāņem līdzi: a) pierakstīšanās apliecība; b) pase vai dzimšanas apliecība; c) atestāta (diploma, liecības) kopija vai izziņa par izglītību; d) izziņa no darba vai mācību iestādes, kurā jānorāda specialitāte, ieņemamais amats, kategorija un no kāda laika strādā, mācību iestādes izziņā jābūt norādītam, kādā kursā vai klasē mācās; e) raksturojums no darba vietas vai mācību iestādes; PSKP biedriem un biedru kandidātiem, kā arī VLKJS biedriem, bez tam partijas vai komjaunatnes biedru kartes un raksturojumi; f) apliecību par GDz.A normu izpildīšanu un iegūtām sporta kategorijām; pilsoņiem, kas apmācījušies DOSAAF mācību organizācijās un darba rezervju mācību iestādēs, apliecības par iegūto specialitāti, šoferiem — vadītāja tiesības.

4. §

g) uzņēmumu, iestāžu un organizāciju administrācijai, kur strādā iesaukšanai padoties personas, ir jāatbrīvo iesaucamie no darba uz laiku, kas nepieciešams, lai nokļūtu iesaukšanas punktā un izietu iesaukšanu, jāatsauc jauniesaucamie no komandējumiem un jāatbild par viņu savlaicīgu ierašanos iesaukumu punktā.

V. SUPRUNS,

Preiļu rajona kara komisārs, apakšpulkvēdis

Morāles aspekti

„Jokdari“

Preiļu rajona Raudavkas sādža nomira latviešu sarkanais strēlnieks Jans Gurskis. Zārku ar mirušo līdz bērēm novietoja klēti. Liels bija tuvinieku un draugu «pārsteigums», kad no rīta klēti zārku viņi neatrada, bet vainagi bija samidīti.

Par šo ārkārtējo notikumu uzreiz tika zinots milicijai. Izmeklēt noziegumu uzdeva kriminālmeklēšanas vecākajam pilnvarotajam Romanam Melnim un iecirkņa inspektoram Jānim Ludānam. Līdz dienas beigām jokdari tika atrasti. Tie bija trīsdesmit gadus vecais Raina kolhoza traktorists Jānis Baranovskis un nekur nestrādājošais astoņpadsmit gadus vecais Valdis Lietavnieks.

Lūk, kā tas notika. Pamatīgi sadzērušies alkoholiskos dzērienus, šie nelieši (citādi viņus nevar nosaukt) naktī no 20. uz 21. martu uzlauza durvis, zābakiem samidīja vainagus, iznesa zārku ar mirušo un noslēpa to citā pamestā klēti.

Pratināšanā viņi mierīgi paziņoja, ka nolēmuši pajokot. Neko teikt — «pajokoja»! No tādiem «jokiem» Gurska atraitne zaudēja valodu. Tikai vakarā viņa varēja sniegt liecību milicijas darbiniekiem.

Tik zemu tikumisko krišanu grūti pat iedomāties. Jo kas gan var būt zemāks kā nīrgāšanās par mirušo. Šis gadījums liek arī padomāt: kā tas varēja gadīties, ka mūsu sabiedrībā ir cilvēki, kuriem nekā nav svēts? Tādi cilvēki ir gatavi nīrgāties par visu, pat par mirušo.

Baranovskis un Lietavnieks saukti pie kriminālatbildības sašķanā ar Latvijas PSR Kriminālkodeksa 204. panta 2. daļu par grupveidā izdarītu launprātīgu huligānismu. Ļoti žēl, ka mūsu likumos nav panta, pēc kura varētu jo stingri sodīt. Lūk, šādas «jokdarus».

F. GUCEVICS,
milicijas majors

● Pavasarī, klusā Dubnas līcī...

K. GAILUMA foto

Jauna māja Preiļos: bēdas vai prieki?

Liekas, naivi tā jautāt, taču mēs, Leņina ielas 9. mājas iedzīvotāji, ne vienreiz vien esam izteikuši savas pretenzijas pret plānotās 11. mājas celtniecību. Mums arvien vēl nav skaidrs, kāpēc, uzlabojot dzīves apstākļus 60 ģimenēm, tie jāsagandē citām 70 ģimenēm, kuras dzīvo mūsu mājā un Jaunās ielas 3., 5., 7., 9. un 9. a individuālajās mājās.

Kā šī sagandēšana notiks? Pirmkārt, attālus starp mūsu māju un Jaunās ielas individuālajām mājām ir apmēram 50 metri. Tāks izpostīti šo iedzīvotāju piemājas dārzi ar izaudzētajām ābelēm un citiem augļu kokiem, turklāt projektētās mājas logi «līdīs» viņu šķūnišos.

Otrkārt, un tas ir galvenais, mūsu māja ir pati trokšņainākā šajā ielā, jo atrodas veikalā «Kooperators» sētas pusē, kur tiek pievestas un izkrautas pre-

ces, vākta tara. Augu dienu brauc mašīnas, mopēdi un motocikli. Veikala trokšņi sākas pusseptiņos rītā un beidzas divdesmit vienos vakarā. Tādējādi ielas pusē trokšņi nenorimst visu dienu. Klusāka bija sētas puse, kaut arī te sakarā ar piecu li-

Vēstule redakcijai

dzāsesošo sešdesmit dzīvokļu namos mītošo bērnu skaitu īpašu klusumu nav ko gaidīt. Bet tie jau ir citādi trokšņi.

Un nu, lūk, nelielajā atstarpē būs vēl viena māja. Turklāt tā jau nepiederēsot pilsētas dzīvokļu pārvaldei, bet gan kādam uzņēmumam.

Jāprasa, kam tas ir izdevīgi? Vai Preiļos trūkst vietas, ka mājas jāgrūz viena otrai virsū? Jūs teikšiet: bet komunikācijas? Jā, ja jau daži metri cauruļu ir

dārgāki par te dzīvojošo cilvēku ērtībām un veselību, tad patiešām — velti runāt.

Atbildīgas amatpersonas (b. Desainis) iebilst, ka dokumentācija jau esot pilnīgā kārtībā, vajadzējis protestēt agrāk. Bet kas mums agrāk kaut ko teica, kas iepazīstināja ar pilsētas apbūves perspektīvo plānu?

Varbūt mūsu pilsētā celtniecība vispār nenorit pēc plāna, bet gan pēc atsevišķu amatpersonu iegribas un izdevīguma? Citādā taču netiktu uzlauzti noasfaltētie laukumi un postīti dārzi (kā tas būs šinī gadījumā).

Varbūt laikraksts «Leņina Karogs» mums palīdzēs rast atbildi uz šiem jautājumiem.

Leņina ielas 9. mājas iedzīvotāji: M. Opule, A. Mičāne, R. Skutele, V. Jakimova, A. Pomazumovs, V. Vagalis, J. Šņepsts un vēl 36 paraksti

Uz jaunās sezonas sliekšņa

tars Vaivods, Vadims Lavrenko, Andrejs Trofimovs, Elmārs Bečs, Dmitrijs Grigorjevs, Ivars Sondors, Vadims Unžakovs.

Lai labāk sagatavotos 42. bērnu un jaunatnes spartakiādei, bija organizēta tradicionālā Preiļu BJSS kausa izcīņa. Piedalījās piecas jaunākās un piecas vidējās grupas komandas — Jēkabpils BJSS, Rīgas, Rēzeknes un Minskas futbola kluba «Dinamo» futbolisti.

Vidējā vecuma grupā uzvarēja ļoti tehniskā Minskas specializētās olimpisko rezervju sporta skolas komanda. Preiļieši ieguva otro vietu.

Jaunākajā vecuma grupā vislabāk spēlēja mājinieki. Otrajā vietā — Jēkabpils, bet trešajā — Rīgas komanda.

Uzvarētāji saņēma kausus, vimpelus un diplomus. Noteikti katras komandas labākie spēlētāji. Tie bija Vitālijs Turčinskis, Andrejs Filimonovs un Valērijs Kirilovs.

Manuprāt, turnīrs bija ļoti organizēts. Dažas spēles tika ie-

rakstītas videolentē. Tās skatoties, spēlētāji pēc tam varēs izvērtēt gan savu, gan biedru spēli. Bija iespēja skatīties mācību filmas, uzskatāmi iepazīties ar spēles dažādiem tehniskajiem elementiem. Notika arī atpūtas vakars. Turnīra dalībnieki bija apmierināti. Nolēmām, ka nākamgad uz šo turnīru aicināsim citu republiku jauniešu komandas. Jo šādas tikšanās ir ne vien interesantas, bet arī dod iespēju tuvāk iepazīties ar kaimiņiem, mudina uz cītīgākiem treniņiem.

Turnīrs parādīja arī mūsu komandu vājās vietas. Turpmāk mūsu futbolistiem, gatavojoties atbildīgām sacensībām, pēdējā posmā jāorganizē vairāk draudzības spēļu ar stipriem pretiniekiem, lai saspēlētos, gūtu lielāku sacensību pieredzi. Šķiet, ka tieši tā mums pietrūka pērnajā futbola sezonā, lai iekļūtu finalistu skaitā.

Turpmāk mums būs jāspēlē ar ļoti spēcīgām komandām. Piemēram, vecākās grupas futbolistiem (sacensības notiks no 29.

aprīļa līdz 2. maijam) nāksies spēlēt ar Rīgas olimpisko rezervju sporta skolas, Ventspils un Daugavpils skolēnu komandām. Vidējā vecuma grupā jāspēlē ar Rīgas pilsētas Proletāriešu un Maskavas rajonu futbolistiem, kā arī ar priekšsacīkšu turnīra (Valkas, Rēzeknes rajons, Rīgas pilsētas Leņina rajons) uzvarētāju komandu. Sacensības notiks no 3. līdz 6. maijam.

Jaunākajā grupā mūsu komanda spēlēs ar Rīgas (olimpisko rezervju sporta skola), Rēzeknes un Liepājas futbolistiem no 7. līdz 10. maijam.

Futbola draugus aicinām nākt uz stadionu un aktīvi atbalstīt mūsu jaunus spēlētājus.

V. TOČKO,

bērnu un jaunatnes sporta skolas treneris

Redaktors P. PIZELIS

TV VIĻŅA

11. aprīlis. 17.50. — Zīnas. 18.00 — Basketbols. ACSK — «Zaigiris». 19.30 — Čivēks un zeme. 20.15 — Pusstunda pēc mācībām. 20.45 — «Labu nakti, mazuli!». 21.00 — «Panorāma». Zīnas (krievu val.). 21.35 — Mākslas filmas «Nogrīmušo kugu sala» 1. sērija. 22.45 — Zīnas.

12. aprīlis. 17.50 — Zīnas. 18.00 — Basketbols. ACSK — «Zaigiris». 19.30 — Sodien — Kosmonautikas diena. 20.00 — Koncertfilma. 20.30 — «Labu nakti, mazuli!». 21.00 — «Panorāma». Zīnas (krievu val.). 21.35 — Sabiedriski politisks raidījums. 22.35 — Mākslas filmas «Nogrīmušo kugu sala» 2. sērija. 23.45 — Zīnas.

PARDOD. motociklu K-750. Telefons — 44651.

PAZAUDETI dokumenti uz R. Giņko vārda. Atradēju pret atlīdzību lūdz zvanīt pa tālruni: Līvānos, 42324.

RAJONA SADZĪVES PAKALPOJUMU KOMBINĀTA SKĀRDNIEKU DARBNICA

pieņem pasūtījumus apaļo krāšņu, notekcauruļu un citu priekšmetu izgatavošanai no melnā skārda vai pasūtītāja materiāla.

Pieņem pasūtījumus no uzņēmumiem un organizācijām skārda priekšmetu izgatavošanai no pasūtītāja materiāla.

Pasūtījumus pieņem Padomju Armijas ielā 41, Izzīņas pa tālruni 23073.

Ak, tu manu vecu tēvu, Baltas maizes arājiņu. Tavi soli apklušuši Garas važas galinā.

(T. dz.)
Dalāties bēdas ar Jadvīgu un visu Anspoku ģimeni, VIRU, TĒVU un VECTETĪNU smilšu kalniņā izvadot.

Saunas etnogrāfiskais ansamblis

Ābele baltā kad ziedus bārstīs, Par labo, darbīgo cilvēku stāstīs. (M. Kuģe)

Izsakām līdzjūtību Regīnai Gribuškai sakarā ar TEVA nāvi. Preiļu siera rūpnīcas kolektīvs

Aizej tu, bet tavos darbos Mūžs vēl ilgus gadus būs, Mirkļos gaišos, mirkļos skarbos Vārds tavs piemīnā mums būs. (L. Vāczemnieks)

Izsakām dziļu līdzjūtību piederīgajiem sakarā ar ALBERTA GRIBUŠKAS nāvi.

Preiļu patērētāju biedrības kolektīvs

Kad aizsegs skatu mūža tumsas plīvurs, Kad vaināgt pār manu kapu slīgs.

Lai zin ikviens — es visu savu dzīvi Tev, tēvu zeme, biju uzticīgs. (J. Sirmbārdis)

Skumju brīdī sērojam kopā ar piederīgajiem, JĀNI LICĪTI pēdējā gaitā izvadot.

Padomju saimniecības «Rudzāti» administrācija un arodkomiteja

Allaž, kad es dienu sākšu, Piemieņu tevi, māt, Bieži vēl pie tevis nākšu Padomiņu pajautāt.

(Z. Purvs)

Izsakām visdziļāko līdzjūtību Lūcijai Lietavniecei un Emīlijai Gavarei, MĀMUĻU smiltāja izvadot.

Sušanas fabrikas «Asote» Līvānu iecirkņa kolektīvs

LEŅINA

MŪSU ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1.

KAROGS

● REDAKCIJAS TĀLRUŅI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 21996, partijas dzīves un padomju celtniecības nodaļa — 22154, agrorūpnieciskā kompleksa, sporta, skolu un jaunatnes dzīves nodaļas — 21759, rūpniecības, celtniecības un kultūras nodaļas — 21985, fotokorespondents — 22203, korektori, grāmatvedība, uzzīpas par sludinājumiem — 22305.

Laikraksts iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās latviešu un krievu valodās. Iespiests Latvijas Izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības ražošanas apvienības Daugavpils tipogrāfijā (Daugavpils, Valkas ielā 1). Izdevniecība «Zvaigzne» (Rīgā, M. Gorkija ielā 105). Viena nos. Iespiedloksne, Ofsetiespiedums.

«Ленина Карогс» («Ленинские знамя»), Газета Преильского районного комитета КП Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке.

Metiens 14 612 eksemplāri (latviešu valodā — 10 288 eks., krievu valodā — 4 324 eks.).

Indekss 68169.

Pas. 611.